

## АПРИЛСКОТО ВЪЗСТАНИЕ.

### II.

#### ОБЯВЯВАНЕ НА ВЪЗСТАНИЕТО ВЪ ПАНАГЮРИЩЕ.

(По З. Стояновъ).

Вечерта на 19 април, — по стария календаръ — ние се премѣстихме въ дома на Ив. Тотевъ. Той бѣше предизвестенъ за нашето дохождане и ни посрѣщна на портитѣ съ засмѣно лице.

Нощта бѣше ясна, тиха и приятна. Градътъ спѣше. Никой не подозираше, че на другия день ще се започне неочаквано кървавата тракийска драма.

Дворътъ се пазеше отъ въоръжена стража подъ началството на храбрия стотиникъ Ив. Ворчо, който обикаляше мълчеливо ту едната, другата страна. Поржчано му бѣше никого да не пуска, нито да влѣзе, нито да излѣзе отъ двора.

Съмна. Дойде 20 април, три дни преди Георгиевденъ. Бѣше вторникъ. Заседанието се отложи за вечерта. До обѣдъ се писаха разни писма и се приготвяваха прокламациитѣ за обявяване на възстанието на 1 май.

Обѣдвахме. Къмъ 2 часа следъ обѣдъ на портата на бай Ивана се изтропа. Ворчо почака малко, за да види кой хлопа и като се увѣри, че гоститѣ сж познати, отвори имъ. Чудно! Въ кжщата, дето бѣхме скрити, не бѣше позволено двама души да влизатъ заедно, за да не предизвикатъ подозрение у турскитѣ власти. А се а се втурнаха 10-12 души, всички панагюрски главатари. Между тѣхъ бѣше единъ непознатъ 25 годишенъ момъкъ, съ опрашено, почернѣло и потънало въ потъ лице — което показваше, че иде отъ дълъгъ пжтъ и че е твърде много бързалъ.

— На оръжие! извиква Икономовъ и всички скочихме на кракъ.

— Какво се е случило, господа? Защо идете?

— Работата е свършена вече . . . отговориха комисаритѣ,